06/08/2023

Η εορτή του Προφήτη Ηλία στο χωριό Μααλούλε, πλησίον της Ναζαρέτ (ΦΩΤΟ)

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η μνήμη του Προφήτη Ηλία (με το παλαιό εορτολόγιο) τιμήθηκε μεθεορτίως το Σάββατο 5 Αυγούστου 2023 από το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων στον ομώνυμο Ιερό Ναό, στο χωριό Μααλούλε, πλησίον της Ναζαρέτ.

Ο **Πατριάρχης Ιεροσολύμων** κ.κ. Θεόφιλος ιερούργησε στον συγκεκριμένο Ναό, συλλειτουργούντων του Μητροπολίτη Ναζαρέτ κ. Κυριακού, του Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου και του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Αγιοταφιτών Ιερομονάχων, ων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Αραβοφώνων Πρεσβυτέρων, του π. Συμεών της Ιεράς Μητροπόλεως Ναζαρέτ.

“Αξιοσημείωτο είναι ότι η προσωπικότητα του Προφήτη Ηλία κατέχει εξέχουσα θέση τόσο στην Παλαιά όσο και στην Καινή Διαθήκη. Και τούτο, διότι ο Θεσβίτης Ηλίας αναγνωρίζεται ως «ο δεύτερος Πρόδρομος της

παρουσίας Χριστού», δηλονότι των εσχάτων της ημέρας της Κρίσεως.”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλια του ο Μακαριώτατος.

Έψαλλαν μέλη της χορωδίας της Ναζαρέτ και της χορωδίας της Άκκρης. Συμμετείχαν Αραβόφωνοι πιστοί, απόγονοι των ιδρυτών του Ναού, και άλλοι από τη Ναζαρέτ.

Ο Ιερός Ναός αυτός ανήκε στην Ελληνορθόδοξη Αραβόφωνη Κοινότητα της Μααλούλε, εγκαταλείφθηκε όμως εξαιτίας των γεγονότων κατά την ίδρυση του κράτους του Ισραήλ το 1948. Εργασίες συντήρησης έγιναν κατά τα τελευταία έτη με μέριμνα του Πατριαρχείου και του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτη Ναζαρέτ** κ. Κυριακού, με δαπάνη του ηγουμένου του Θαβώρ Αρχιμανδρίτη π. Ιλαρίωνος, και με την άδεια του Ισραηλινού στρατού. Σε αυτόν τον Ιερό Ναό τελείται θεία Λειτουργία κατά τον εορτασμό του Προφήτη Ηλία.

Μετά την θεία Λειτουργία παρατέθηκε δεξίωση αναψυχής υπό των συντηρούντων τον Ναόν Αρχιμανδρίτου π. Ιλαρίωνος και της συνοδείας αυτού. Το μεσημέρι παρατέθηκε τράπεζα στον Μακαριώτατο και την συνοδεία Αυτού υπό του Μητροπολίτη Ναζαρέτ κ. Κυριακού στην Μητρόπολη.

Ολόκληρη η ομιλία του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὡμίλησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι ὁμιλίας Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Ὅτε σύ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι᾽ ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ᾽ αὐτοῦ, τήν ἐξουσίαν εἰληφώς, τήν κτίσιν, κατὰ γνώμην μετερρύθμισας, καὶ πύλας, μετοῦ θέλων ἀπέκλεισας, καί ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καὶ δυσσεβεῖς κατανάλωσας, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί και προσκυνηταί,

Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος καὶ τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἵνα εὐχαριστιακῶς ἑορτάσωμεν τὴν ἱεράν μνήμην τῆς εἰς οὐρανοὺς πυρφόρου ἀναβάσεως αὐτοῦ.

Ἐξαίρων τὴν προσωπικότητα τοῦ Ἠλιοῦ τοῦ Θεσβίτου, ὁ Σειράχ λέγει περί αὐτοῦ: « Καὶ ἀνέστη Ἠλίας Προφήτης ὡς πῦρ καί ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπάς ἐκαίετο· ὃς ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς λιμόν καί τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὀλιγοποίησεν αὐτούς· ἐν λόγῳ

Κυρίου ἀνέσχε οὐρανόν, κατήγαγεν οὕτως τρίς πῦρ· ὡς ἐδοξάσθης Ἠλία ἐν τοῖς θαυμασίοις σου! καί τίς ὁμοιός σου καυχᾶσθαι»! (Σοφία Σειράχ 48,1-4). Ὁ Ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, ἀναφερόμενος εἰς τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς τοῦ δικαίου ἀνθρώπου λέγει ἐν τῇ Καθολικῇ Ἐπιστολῇ αὐτοῦ: «...πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθής ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτούς τρεῖς καὶ μῆνας ἐξ· καί πάλιν προσηύξατο, καί ὁ οὐρανὸς ὑετόν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τον καρπὸν αὐτῆς», (Ιακ. 5, 16-18),

Οἱ δὲ εὐαγγελισταί Μάρκος καί Λουκᾶς ποιοῦνται μνείαν τῆς παρουσίας τοῦ προφήτου Ἠλιοῦ κατὰ τὴν Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ὄρει Θαβώρ: «Καί μεθ᾽ ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τόν Πέτρον καί τόν Ἰάκωβον καί τόν Ἰωάννην καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς όρος ὑψηλόν κατ᾽ ἰδίαν μόνους· καὶ μετεμορφώθη έμπροσθεν αὐτῶν... καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλίας σὺν Μωϋσεῖ καί ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ», (Μάρκ. 9,2-4/ Λουκ. 9, 28-30).

Ἡ συλλάλησις, τούτέστιν ἡ συνομιλία τοῦ Ἠλιοῦ καὶ τοῦ Μωϋσέως μετά τοῦ Ἰησοῦ, ἐπιμαρτυρεῖ τό γεγονός ότι ο Χριστός είναι Κύριος τοῦ Νόμου [Μωσαϊκοῦ] καὶ τῶν προφητῶν καὶ ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐμφανίζεται ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Νόμου, ὁ δὲ Ἠλίας ὡς ἐκπρόσωπος τῶν Προφητῶν κατὰ τὴν ἑρμηνείαν τοῦ Ὠριγένους καί τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας. «Μωϋσῆς μὲν τοῦ νόμου τό πρόσωπον δηλῶν. Ἠλίας δὲ

τῶν προφητῶν· αὐτὸς γὰρ [ὁ Χριστός] ἦν νόμου και Προφητῶν Κύριος».

Τοσοῦτον διεκρίθη ὁ Ἠλίας, ὥστε οὗτος μόνος ἐκ τῶν προφητῶν ἠξιώθη μετὰ τοῦ Μωϋσέως τῆς συνομιλίας μετά τοῦ Μεταμορφωθέντος Χριστοῦ, τόν ὁποῖον [Χριστόν] ἐγνώρισαν ἀμφότεροι εἰς τό ὄρος Σινᾶ, ὁ μὲν Μωϋσῆς «ἐκ πυρός ἀτμίδι καί γνόφῳ», ὁ δέ Ἠλίας «ἐν αὔρᾳ λεπτοτάτῃ» (Γ' Βασιλειῶν 19,22). Οὗτοι ἐγνώρισαν τόν Θεόν ἰδίοις ὄμμασιν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Μεταμορφωθέντος Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ἀποτελοῦντες οὕτως ἐξαίρεσιν εἰς τόν λόγον τοῦ Κυρίου πρός τούς μαθητάς αὐτοῦ: «Ἀμήν γάρ λέγω ὑμῖν ὅτι πολλοί προφῆται καί δίκαιοι ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπετε καί οὐκ εἶδον καί ἀκοῦσαι ἅ ἀκούετε καί οὐκ ἤκουσαν», (Ματθ. 13,17).

Ὄντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Θεσβίτης Ηλίας ἔτυχε ἰδιαιτέρας εὐνοίας παρά τοῦ Θεοῦ. Καί τοῦτο διότι οὗτος «συνεκράθη, τουτέστιν συνενώθη τῷ Θεῷ δι᾽ ἀρετῆς καί πολιτείας ἀκραιφνοῦς», ὡς λέγει ὁ ὑμνογράφος: «...σύ Προφῆτα θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ᾽ αὐτοῦ, τήν ἐξουσίαν εἰληφώς, τήν κτίσιν, κατά γνώμην μετερρύθμισας, καί πύλας, ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας, καί ἄνωθεν πῦρ κατήγαγες, καί δυσσεβεῖς κατηνάλωσας, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔλαβον καί οἱ μαθηταί τοῦ Χριστοῦ καί οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς: «ἰδού», λέγει Κύριος, «δίδωμι ὑμῖν τήν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων και σκορπίων καί ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδέν ὑμᾶς οὐ ἀδικήσῃ», (Λουκ. 10,19). Ἑρμηνεύων τούς Κυριακούς τούτους λόγους ὁ Μέγας Βασίλειος ἐπισημαίνει ὅτι εἶναι ἀμήχανον δηλαδή ἀδύνατον ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐξασκήσῃ τήν ἐξουσίαν ταύτην, ἐάν προηγουμένως δέν ἔχῃ

καθαρίσει τόν ἑαυτόν του καί ἐνισχυθῇ ὑπό τοῦ Κυρίου: «Ἀμήχανον ἐπιβῆναι ἐπί ἀσπίδα καί βασιλίσκον καί καταπατῆσαι λέοντα καὶ δράκοντα, μὴ πρότερον, καθ᾽ ὁ δυνατόν ἀνθρώπῳ ἐκκαθάραντα ἑαυτόν δυναμωθῆναι παρὰ τοῦ εἰπόντος τοῖς ἀποστόλοις ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν δύναμιν πατεῖν ἐπάνω ὄψεων και σκορπίων».

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἀκούων καί τηρῶν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, οὗτος δύναται διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς θείας Χάριτος νὰ γίνῃ κοινωνός τῆς δυνάμεως τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ, ὡς τοιοῦτος ἐγένετο ὁ ἀκολουθήσας αυτόν προφήτης Ἐλισσαῖος, Ἰδοὺ διά τί ὁ σοφός Παῦλος παραγγέλλει λέγων: «Μόνον ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε», (Φιλιπ. 1,27).
Ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ προσωπικότης τοῦ Προφήτου Ηλιοῦ κατέχει εξέχουσαν θέσιν τόσον ἐν τῇ Παλαιᾷ ὅσον καί ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ. Καί τοῦτο, διότι ὁ Θεσβίτης Ἠλίας ἀναγνωρίζεται ὡς «ὁ δεύτερος Πρόδρομος τῆς παρουσίας Χριστοῦ», δηλονότι τῶν ἐσχάτων τῆς ἡμέρας τῆς Κρίσεως. Περί τῆς ἐπί τῶν ἐσχάτων ἐπανεμφανίσεως τοῦ ζηλωτοῦ Ἠλία ὁ μέν προφήτης Μαλαχίας προαναφωνεῖ περί αὐτοῦ: «καί ἰδού ἐγώ ἀποστελῶ ὑμῖν Ηλίαν τόν Θεσβίτην, πρίν ἢ ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τήν μεγάλην καί ἐπιφανῆ», (Μαλ. 4,4).

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθείς εἰς τήν ἐπερώτησιν τῶν μαθητῶν Αὐτοῦ λεγόντων: «τί οὖν οἱ Γραμματεῖς λέγουσιν ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον;» εἶπεν αὐτοῖς: «Ἠλίας μέν ἔρχεται πρῶτον καί ἀποκαταστήσει πάντα», (Ματθ. 17,10). Κατά τήν ἑρμηνείαν

τῶν ἐγκρίτων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἐνταῦθα ὁ Κύριος ὁμιλεῖ περί τῆς Δευτέρας Αὐτοῦ Παρουσίας, τῆς ὁποίας ὁ Ἠλίας θά εἶναι ὁ Πρόδρομος. «Λέγω δέ ὑμῖν», συνεχίζει ὁ Κύριος, «ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλθεν καί οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν», (Ματθ. 17,12) Ο δεύτερος οὗτος Ἠλίας εἶναι Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ ὁποῖος ἦλθε πρό τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος καί Βαπτιστής ἦτο ὅμοιος πρός τόν Θεσβίτην Ἠλίαν εἰς πολλά, δι᾽ ὁ καί ἡ Γραφή ὀνομάζει αὐτόν: «ἐν πνεύματι καί δυνάμει Ἠλιοῦ», (Λουκ.
1, 17). Ερμηνεύων τούς λόγους τούτους ὁ Ζυγαβηνός ὡς καί ὁ Ωριγένης λέγουν: «Πνεῦμα μέν ὠνόμασεν [ἡ Γραφή] τό πνευματικόν χάρισμα, δύναμιν δέ τήν ἐνέργειαν. Λέγει γοῦν (λοιπόν) ότι καί τό χάρισμα καί τήν ἐνέργειαν ἕξει τοῦ Ἠλιοῦ».

Ἡμεῖς δέ οἱ πόθῳ τελοῦντες τήν μνήμην τοῦ ἁγίου Προφήτου Ηλιοῦ μετά τοῦ
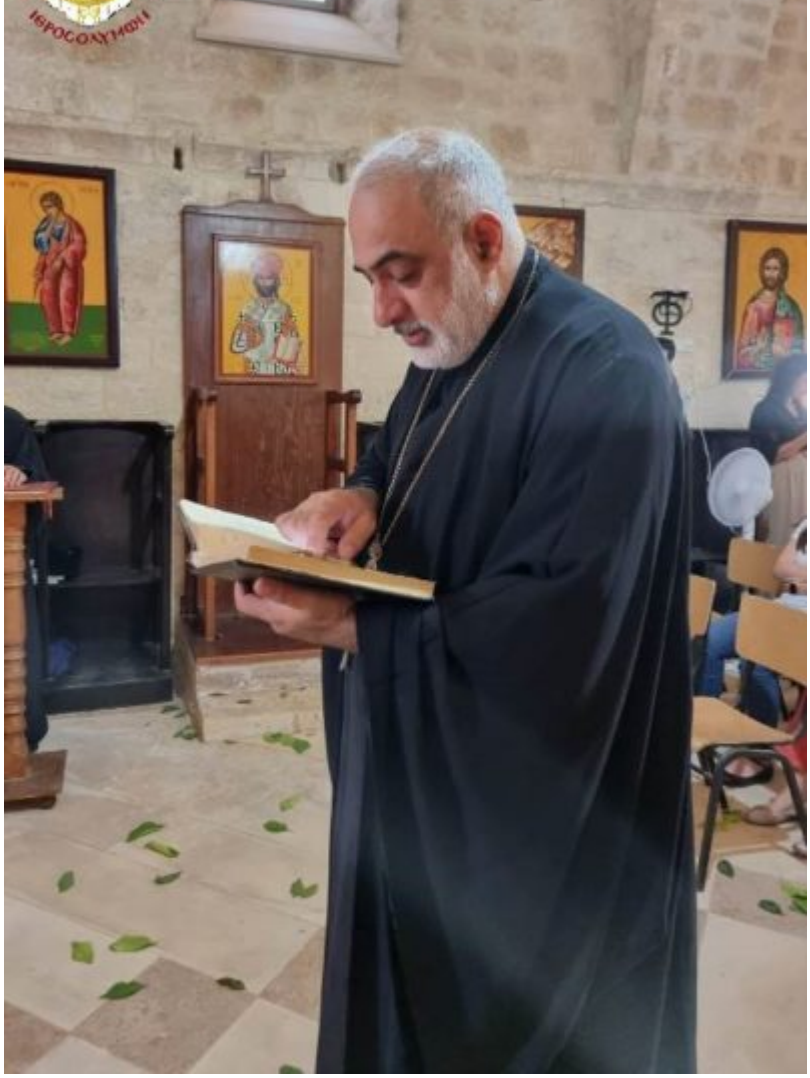
είαις τῆς Προφήτου ιολλά».